

til de ældre, hvor er deres valgfrihed henne? Hvordan kan de vælge, at man sikrer nogle gode løsninger i fællesskab, frem for man laver forbrugsfest for dem, der er rige i forvejen?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Den skattelettelse, der finder sted, og skattestopet berører jo overhovedet ikke de kommunale muligheder. Det er en ren win-win. Ikke alene får borgerne flere penge til rådighed, men det koster ikke kommunekassen en krone. Det vil sige, at kommunen kan udnytte de muligheder, som kommunerne under et får, til, at der er flere penge til rådighed. Så det er da ren win-win.

Fru Line Barfod har en opfattelse af, at det offentlige ejer folks løn, som om skattelettelse er noget, man betaler til den enkelte. Nej, en skattelettelse er noget, den enkelte får lov at beholde. Det er altså ikke noget, staten betaler. Det er borgeren, der betaler til staten og ikke omvendt, når vi taler om skat.

Her er der altså tale om, at husholdningerne får lov at bestemme lidt mere, får lov at bestemme lidt mere, end fru Line Barfod bryder sig om, fordi i fru Line Barfods verden indgår jo, at vi tager alle pengene, og så kan vi give almisser til alle. Så kan alle få en tilgodeseddel og få at vide, hvad vi mener er rigtigt, og dermed fratages den enkelte retten til at vælge noget andet. I den måde, vi har lavet skattelettelse på, ligger jo trods alt, at der er en øget forbrugsmulighed for alle, der er i arbejde.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror, det tager meget lang tid med så forskellige virkeligheder, som vi kender til, at prøve at nå til enighed her bare om, hvordan verden ser ud, så jeg prøver en anden vinkel på det samme spørgsmål.

Den arbejdsløse, der gerne ville vælge at have sit barn i en god daginstitution, der gerne ville have muligheden for at køre i skoven med bussen, men som oplever, at priserne stiger og stiger, hvordan får den arbejdsløse valget mellem, at man betaler mange flere penge til taksterne, eller man giver ekstra forbrugsmuligheder til de rigeste i samfundet?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg begynder lige forfra: Det er sådan, at kommunen ikke betaler skattelettelse til nogen vel-

haver overhovedet. Kommunen mister ikke en krone som følge af skattelettelser. De finansierer over statskassen. Hvordan kommunerne vælger at indrette deres takstpolitik, ligger i det kommunale selvstyre. I de kommuneaftaler, der er indgået, i de aftaler, der er indgået, er det forudsat, at der ikke er en stigning i forældrebetalingen, for i det balancetilskud på de 4,9 mia. kr. til kommunerne er udgangspunktet et uændret niveau for forældrebetaling. Så det ligger ikke i skattestop eller kommuneaftale, at nogen kommune behøver at hæve sin forældrebetaling.

Der foreligger en lovgivning, der har været støttet af SF, og jeg kan ikke huske, om Enhedslisten er med, det er de ikke, men SF var med til støtte, at man kunne gå op på 33 pct., hvis der var en pasningsgaranti. Men der er ikke en krone mere til rådighed for nogen kommune, selv om vi ikke havde skattelettelser, og selv om vi ikke havde skattestop. Forskellen er blot, at der havde været færre penge hos husholdningerne, hvis ikke vi havde skattestop, eller hvis ikke vi havde skattelettelse.

Sådan er det. Det er staten, der betaler over balancetilskuddet. Hvis kommunerne hævdede skatten, så reducerede vi jo balancetilskuddet. Så det gav ikke flere penge til kommunerne under et. Men det, fru Line Barfod ønsker, er jo at styre den enkelte kommune. Det ønsker jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hårdt presset måtte finansministeren medgive efter 2 timers debat, at når vi kigger på det enkelte barn i børnehaven, så er der skåret på tilbuddet. Når vi kigger på folkeskoleområdet, så er der mindre tid pr. elev. Når vi kigger på den gamle, der modtager hjemmehjælp, så er der skåret 2 pct. under den nuværende regering. Det er altså sket indtil nu.

Kl. 13.05

Det, vi så diskuterer i dag, er næste år, hvor man strammer garnet endnu mere, hvor vækstraten bliver sænket, og hvor der reelt er ikke-vækst. Jeg kan ikke forstå, at finansministeren ikke vil medgive det, for finansministeren ved jo godt, at ud af den ramme, der er på 0,5 pct., æder løntilpasningsklausulen alene med sikkerhed de 0,5 pct. Derefter kommer ændringer i demografien, altså den dyre befolkningssammensætning og alle de andre ting.

Jeg synes, at ministeren så hårdt presset skulle krybe til korset og medgive, at det, der lægges op til, er en sænkning af aktiviteten udeomkring